

ТЕСТ. Входно равнище. Български език – 12 клас (Вариант 1)

ДЕМО ВЕРСИЯ

Прочетете текста и изпълнете задачи 1. – 7.

СЪНЯТ НА ДЕДАЛ – АРХИТЕКТ И ЛЕТЕЦ

Една нощ преди хиляди години, в едно време, което не може да се изчисли с точност, Дедал, архитект и летец, сънувал сън.

Сънувал, че се намира във вътрешността на огромен дворец и се движи по безкраен коридор. Коридорът се вливал в друг коридор и Дедал, уморен и объркан, тръгнал по него, подпирайки се на стените. Когато най-сетне коридорът свършил, Дедал се оказал в малка осмоъгълна зала, от която излизали осем коридора. Започнал да се задушава от безпокойство и поискал да излезе на чист въздух. Тръгнал по един от коридорите, но той завършвал с глуха стена. После опитал още седем пъти, докато накрая, при осмия опит, тръгнал по един безкраен коридор, който след много завои и ъгли го отвел в друг коридор. Тогава Дедал седнал на едно мраморно стъпало и се замислил. По стените на коридора били закрепени запалени факли, които осветявали сини стенописи, изобразяващи птици и цветя.

Само аз знам как да изляза от този лабиринт, мислел си Дедал, но не мога да си спомня. Свалил си сандалите и тръгнал бос по плочите от зелен мрамор. За да се утеша, започнал да пее една старинна жалба, научена от дойката, която го била отгледала. Аркадите на коридора отразявали гласа му, повтаряйки го десетки пъти.

Само аз знам как се излиза от този лабиринт, рекъл си Дедал, но не си спомням. В този момент коридорът го отвел в една голяма кръгла зала, цялата изрисувана с фантастични пейзажи. Помнел тази зала, но не помнел защо я помни. В залата имало столове, тапицирани с разкошни платове, а в средата на помещението се ширело огромно легло. На крайчеца на леглото седял строен мъж, изящен и млад. Но този мъж имал глава на бик. Държал главата си в ръце и плачел. Дедал се приближил и сложил ръка на рамото му. Попитал го защо плаче. Човекът вдигнал глава и го погледнал със своите животински очи. Казал, че плаче, защото бил влюбен в луната. Бил я виждал само веднъж, когато бил дете, но не можел да я достигне, защото бил затворен в този дворец. Стигало му да можел да седне през нощта на някоя полянка и да се остави на лъчите ѝ да го галят, но бил затворен в този дворец, бил затворен в него още откакто бил дете. След като казал това, заплакал отново.

Дедал усетил голяма болка, а сърцето му започнало да бие силно в гърдите. После казал на мъжа с глава на бик, че ще му помогне да излезе от своя затвор.

Човекът звяр вдигнал отново глава и го погледнал с бичите си очи. Казал, че в тази зала има две врати. Пазели ги двама пазачи. Едната врата водела към свободата, а другата врата водела към смъртта. Единият от пазачите говорел само истината, а другият само лъжел. Но той не знаел кой от пазачите казва истината и кой лъже, нито пък коя е вратата

на свободата, както и коя е вратата на смъртта.

Тогава Дедал му казал да го последва и да тръгне с него.

Приближил се до единия от пазачите и го попитал коя е вратата, която според неговия колега води към свободата. После отишъл до другата врата. Ако попаднел на лъжливия пазач, той щял да промени указанието на своя колега, ако онзи бил посочил истинската врата на смъртта. Но ако попаднел на пазача, говорещ само истината, той щял да му предаде, без да изопачава лъжливия отговор на своя колега, и би посочил смъртоносната врата. Така открили коя е вратата на свободата и минали през нея. Отново попаднали в дълъг коридор, който по една стълба ги отвел до една висеща градина, от която се виждали светлините на непознат град. Тогава Дедал си спомнил и бил много щастлив да си спомни. Под храстите били скрити чифт крила, направени от птичи пера, слепени с восък. Той ги бил измайсторил за себе си, за да избяга от този дворец. Закрепил ги на раменете на човека бик. После го отвел до ръба на висещата градина и му рекъл, че нощта е дълга, а луната е показала лицето си и го чака. Казал му, че може да отлети към нея. Човекът бик се обърнал и го погледнал с жестоките си очи на звяр. После му благодарил сърдечно. Дедал му извикал да тръгва и го побутнал по рамото. После дълго гледал след човека звяр, който летял в нощта с широките си криле към луната. Летял ли, летял.

/По А. Табуки. „Сънища на сънищата“/

1. В разказа пространството е описано:

- А)** смътно и неопределено;
- Б)** чрез символични образи;
- В)** чрез неопределени, но реалистични образи;
- Г)** подробно и старателно.

2. В разказа липсват точни определения на времето, защото:

Това е демо версия на материала.

За да изтеглите целия материал, посетете bgmateriali.com/материал/тест-входно-равнище-български-език-клас-вариант и използвайте кредити за пълната версия.